

σι της άρχισε να κυλά άργά ένα ποτάμι! Οι μάγοι κ' ή γυναίκες είχαν εξαφανισθή. Οι θάλασσες οβριάζαν γύρω μου κι' είχαν σκεπάσει το πρόσωπό τους με τ' άγρια τους. 'Ο φύλαρχος την ίδια στιγμή προχώρησε ως τον ποταμό και φώναξε τρεις φορές τ' όνόματά των μάγων. Μέσα από τ' νερά έβγα να βγαίνουν τώρα οι παράδοξοι γέροι, χωρίς πια τ' ή γυναίκες, ενώ ο ποταμός χανόταν πάλι από τ' μάτια μας. 'Ο άρχηγός τους κτύπησε δυνατά με τ' ξύλινο σκήπτρο του στο μέτωπο, γιά να δείξει ότι ήταν ευχαριστημένος άπ' αυτή τ' μαγική επίδειξη τους κι' έπειτα τους ώδήγησε μπροστά μου.

—Πί έγιναν ή τρεις γυναίκες; φώναξα νοιώθοντας ότι θά χάσω τ' μυαλό μου άπ' αυτά τ' παράδοξα πράγματα που είχα δει. Οι μάγοι σήκωσαν άργά τ' χέρι τους και μου έδειξαν την πρώτη θέση, στην όποία είχαν σταθή αυτές ή θθαγενείς πριν άρχισή ή παράδοξη Ιεροτελεστία. Ήταν πάλι εκεί πέρα ζωντανές και χωρίς τίποτε να φανερώνη τ' μαρτύρια που είχαν ύποφέρει δώ και λίγη ώρα.

'Η στιγμή ήταν πάρα πολύ κρίσιμη γιά μένα. 'Αν έδειχνα ότι είχα φοβηθή από τ' μαγείες αυτών των παράδοξων γέροντων και δέν πραγματοποιούσα την έντολή του... Θεού του Δάσους, κατάλαβα ότι θά πλήθωνα με τ' ζωή μου τ' ή δειλία μου. Συγκρατώντας λοιπόν όσο μπορούσα τόν τρόμο μου, είπα στον φύλαρχο:

—'Εμπρός, άς οδηγήσουμε αυτούς τους Ιερούς ανθρώπους στο τέλμα.

Και προχώρησα πρώτος γιά να τους δείξω τ' μέρος άπ' όπου θά τους έβρισκαν στά νερά. 'Ολη ή φυλή ή ακολουθήσε φωνάζοντας δαιμονισμένα. Οι κροκόδειλοι, όπως κάθε νύχτα, έτοι κι' άπόψε είχαν μαζευθή κάτω από τ'ς καλύβες. Οι μάγοι με καταπληκτική ψυχοαίμια έπεσαν μόνοι τους στο τέλμα, άφοδ ήπιαν ένα δραστηκό δηλητήριο που τους έδασα. Έβγα τους κοοκοβήλους να τους άρπάξουν κι' άκουσα τόν άσπαστο κρότο που έκαναν ή υασαλόξες τους καθώς έσπασαν τ' κόκκαλά τους. 'Επειτα όλα θυθίστηκαν πάλι μέσα στην άπόλυτη σιωπή τ'ς ζούγκλας.

Τρέμοντας από τ' φόβο μου γύρισα στην καλύβα μου, μά δέν μόρεσα να κοιμηθώ. Βέβαια όσο είχα δει δέν ήσαν τίποτ' άλλο από μία οσασική ύποβολή αυτών των τριών μάγων, αλλά ήσαν τόσο παρόμοια, που μου είχαν παρήξει τ' νεύρα. Παθαίνοντας ώστόσο τους μόνους, είχα σάσει τ' παιδιά τών Ιθαγενών από τόν πόνθ φρικιαστικό θάνατο. Οι υασούσι του Περιγκόρ δέν τ' ξανάριζαν πια στο τέλμα γιά να ήσουν τον τους κροκοδείλους. Μά τ' πόνθ παρόμοιο ήταν ότι αυτά τ' άπασιασιν ζώα δέν τους ξανουένδλησαν. Μήπως άραγε ήταν κι' αυτό κάμια μανεία τών άπασίων γέροντων; Αυτό δέν μόρεσα ποτέ να τ' εξακριώσω. 'Αντετα όμως από λίγο καιρό έβρινα από τ' Περινγκόρ κ' ήρθα έδω π'όσα, ανησυχούμενος μήπως πέσει στη δισαιένεια τών νέων υάνων τ'ς φυλής και πληρώσω με τ' ζωή μου τ'ς ύπηρεσίες που είχα προσφέρει στο φύλαρχό τους!

Και τότε, μου έπρε τελειώνοντας την διήγησή του ο δόκτωρ Βερνάν, πέπει να ήμινάσει. 'Ισως έναταν άσπασια να σου διηγηθώ αυτή την ποσειπέειά υου γιαι σε έλεπο τραναυμένο. 'Ηβελαι όμως να σε προσποιάσω λίγο νιά τ' παρόμοια πράγματα πού ένε να συνατάσει στο ταξέδι σου. 'Η 'Ασοική έχει ένα π'ήθος υιστορίου. 'Εν άπ' αυτά είχε κ' ή μανεία τών υασών. Θά ήμινον εύτυνησ αν υποπόισε δού να διεωπόησε τ' υιστορίο τους. Και υ' σ' αυτά τ' εικονικά λόγια έφυγε από τ' σκηνή μου ξενούπτας να με καλινυτάν.

'Ο δόκτωρ Βερνάν ήταν άπό τ'ς π'σπερνούς Αζιατικούς τ'ς Αμερικής τ'ν Ήνωσών που συνάντησα σ' αυτό τ' ταξέδι υου από τ' Μαύρη 'Ηπειρο.

ΖΩΡΖ ΣΙΜΕΝΟΝ

ΠΑΝΣΕΛΕΣ

"Άκουσε ποσειπτικά τ' λέει ή καθ'ύνα. 'Η κούβεντα και κρύβει και φανερώνη τ' χαρακτήρα του ανθρώπου.

Λατίνος συ γ γ ρ α φ ε υ ς

"Όποιος μπορεί να ύπομείνη τ' πάντα υπορει και τ' πάντα να κάνη.

"Ενώτε ή κακ'ία είχε αυτή ή άρετή πεινώσασ και ή λαγνεία είχε ο άγνός έρωσ ένθεδυμένος σ'ολλην άπελπίσασ.

"Όστι δέν άγαπά κανένα είχε τ' χειριστον των θηρών.

Δ. Παπαρρηγόπουλος

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

Πρό έτων στη Νέα 'Υόρκη ο Όκωσ Ούλλμανσον και Σια έβαλε την έξής φωτεινή ρεζλίμα, που ανατάισσε επί άρκετές ώρες την πόλη: 'Ε'Ο πρόεδρος τών 'Ηνωμένων Πολιτειών άπέθανε. 'Όσοι όμως πλησίαζαν ταφάμενοι από αυτή την είδηση, διάβαζαν όλόκληρη τ' ρεζλίμα ως έξής: 'Ε'Ο πρόεδρος τών 'Ηνωμένων Πολιτειών δέν άπέθανε ενέκ του ψύχους, διότι άγόρασε παλτό από μάς!

Τί συνέβαινε; 'Αλλοίστατα, ή ύπογραμμισμένες λέξεις ήσαν με ακρότερα φωτεινά γράμματα και δέν φαντόντουσαν από μακριά!

Το χρόν συντελεί τ'ς γονιμοποιήσι του έδάφους, γιαι, έσως και ή ώμίχλη, έχει στά συστατικά του άρκετή ποσότητα άμμιονιακών άλάτων.

Το κοχχίλιο 'Ανομούρα, που βόσκειται στάς νήσους Χιλόα τ'ς Νοτίου 'Αμερικής, είχε αλάνθαστο βαρόμετρο: "Όταν έπιναίεται Ήμερασια και καλώς καρός, τ' κέλυφος του είχε άσπρο, όταν όμως ο καιρός είχε ύγρός, σκεπάζεται από κόκκινα στίγματα, κι' όταν πρόκειται να βρέξει γίνεται κατακόκκινο.

Τό 1800 ο πληθυσμός όλόκληρης τ'ς Εύρώπης άνερχόταν σε 175 εκατομμύρια, τ' 1830 σε 216 εκατομμύρια, τ' 1860 σε 289 εκατομμύρια, τ' 1880 σε 331 εκατομμύρια και τ' 1888 σε 350 εκατομμύρια. Ήμερα ύπερβαίνει τ' 600 εκατομμύρια.

Το ψυχρότερο μέρος τ'ς Γης, τ' κατοικημένο έννοιατα, είχε τ' Β.αρχ. άνοχή τ'ς έπαρχίας 'Ιρνούσκης, στη Σιβηρία. 'Εχει 190 κατοίκους και ή θερμοκρασία κατά τόν χειμώνα φτάνη στους 80 βαθμούς Κελσίου υπό τ' υην'έν!

Τό 1889 το ύποβύθιο τ'ς έθιμων λειτουργήσε κατά τ' 1889 και συνέθεσε τ'ς πόλεις Μπλουένος, 'Αλφες και Μοντεβιδέο τ'ς Νοτίου 'Αμερικής.

'Ο έθνεστος Βραζιλιάνος καρπός εβανάξ, άπό τόν όποιο κατασκευάζεται και τ' όνομα του ήδύποτο, έγινε γιά πρώτη φορά γνωστός στην Εύρώπη από τόν Γάλλο έξερευνητή Ζαν Λεφου, κατά τ' 1556.

'Η λεπτότερος τρίχες τ'ς ανθρώπινης κόμης είχε ή ξανθή. Κατόν έρχονται ή μαύρη, που είχε κάπως παχύτερη, έπειτα ή καστανή και τέλος, ή πιο παχύτερη, είχε ή κόκκινη.

Κατά τόν δόκτωρα Βικέντιο Τασνάρι, του Παπεν στήμον τ'ς Πίσσης, στην 'Ιταλία, ο καπνός έχει ισχυρές απολυμαντικές ιδιότητες, π'σ πάντων στά μακροβία του τύπου, τ'ς χολέρας και τ'ς πλευροπονιμίας.

Πόσο μικρά είναι τ' άτομα τ'ς ύλης; 'Ας δοήμε: Στά κεφάλι ένός μικρού σπηθασιμένου καρπού ύπάρχουν 8 έξάς εκατομμύρια άτομα, δηλαδή με αριθμό: 8.000.000.000.000.000.000

"Αν κάθε δεντροέλεπτο άγαρούμε από ένα δισκατομμύριο άτομα (δηλαδή από χίλια εκατομμύρια), θα χρειασούθον 253 χιλιάδες χρόνια γιά να τελειώση ο όγκος του καρφοκεφαλού!!..

Σε πολλά μέρη τ'ς Γερμανίας, όπου τ' έδαφος είναι όρεινό, βραχώδες κι' όλισθηρό, χρησιμοποιούν γιά τ' τελάματα των Ισπανών και των ήμίνων πέταλα από πεπαισμένο χάρτι. Δέν είναι βέβαια μεγάλη διασκεύα τ'ς πέταλα αυτά, είναι όμως πολύ φτηνά και τ' μόνα κατάλληλα γιά τ'ς περιπτώσεις αυτές.

Οι έθροδέρμοι τ'ς γυλής τών 'Οττομάχων, είναι οι μόνοι αυτόχθονες τ'ς 'Αμερικής που τρώνε...χόμα. Πραγματικά, ένα κομμάτι του έδάφους τ'ς περσικής των έχει χόμα τόσο λιπαρό, ώστε και νόστιμο είχε και θρεπτικές υοίες έχει. Τόν χειμώνα, που ή βροχή τ'ς Βαστανίας, χρησιμοποιούν παξμάδια (τοβόλα σαστά!), τ' όποια ψήνουν από τ' καλοκαιρί.

Οι Ρομάνοι του όρους Γάινα, τμήματος τών Καρπαθίων όρέων, έχουν τ' έξής περίεργο έθιμο: Κάθε χρόνο, κατά την ήμερα τ'ς δογ- τ'ς του 'Αποστόλου Πέτρου, άνεργον μεγάλη έμποροαπήγυρη... υυφάδων: ή Κάθε κοπέλλα τ'ς πατριεάς δηλαδή, παίρνει όλη την προ- κα τ'ς μαζ'—οικακά σκετή, ένδύματα κλπ.—και πηγαίνει στην όρι- σμένη μεγάλη κοιλιά, όπου μαζώνονται κι' ή άλλες κοπέλλες των πέ- ρεξ χωρών. Οι ύποψήσιο γαμπροί τριγυρνούν, τ'ς έξετάζουν και παζαρεύουν την προδια τους με τόν υελείο τ'ς νύχης. Κι' όταν τ' συνιοκεία κλείσει στο πόδι, αλλάζουν επί τόπου ένα χρυσο- κέννητο μαντήλι — αντί δαχτυλιόυ — γιά άρ- ροδάνα.